ISSN 1725-5139

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 60

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

5 marca 2011

Spis treści

II *Akty o charakterze nieustawodawczym*

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

★ **Powiadomienie dotyczące tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską, Islandią, Księstwem Liechtensteinu i Królestwem Norwegii w sprawie mechanizmu finansowego EOG na lata 2009–2014** 1

2011/144/UE:

★ **Decyzja Rady z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie zawarcia Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej strony** 2

ROZPORZĄDZENIA

★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 221/2011 z dnia 4 marca 2011 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez *Aspergillus oryzae* DSM 14223 jako dodatku paszowego dla łososiowatych (posiadacz zezwolenia DSM Nutritional Products Ltd, reprezentowany przez DSM Nutritional Products Sp. z o.o.)** [1] 3

★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 222/2011 z dnia 3 marca 2011 r. ustanawiające nadzwyczajne środki w odniesieniu do udostępniania pozakwotowego cukru i izoglukozy na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty za przekroczenie kwoty krajowej w roku gospodarczym 2010/2011** 6

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 223/2011 z dnia 4 marca 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 10

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Cena: 3 EUR

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DYREKTYWY

★ **Dyrektywa Komisji 2011/27/UE z dnia 4 marca 2011 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej oryzalinu jako substancji czynnej i zmieniająca decyzję Komisji 2008/934/WE** [1] 12

★ **Dyrektywa Komisji 2011/28/UE z dnia 4 marca 2011 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej kwasu indolilo-3-masłowego jako substancji czynnej i zmieniająca decyzję Komisji 2008/941/WE** [1] 17

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

2011/145/UE:

★ **Decyzja nr 1/2011 Komitetu Ambasadorów AKP-UE z dnia 17 lutego 2011 r. dotycząca statusu Gwinei Równikowej w odniesieniu do zmienionej umowy o partnerstwie AKP-UE** 21

Sprostowania

★ **Sprostowanie do decyzji Komisji 2009/564/WE z dnia 9 lipca 2009 r. ustalającej ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego usługom kempingowym** (Dz.U. L 196 z 28.7.2009)..... 23

PL

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Powiadomienie dotyczące tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską, Islandią, Księstwem Liechtensteinu i Królestwem Norwegii w sprawie mechanizmu finansowego EOG na lata 2009–2014

Umowa między Unią Europejską, Islandią, Księstwem Liechtensteinu i Królestwem Norwegii w sprawie mechanizmu finansowego EOG na lata 2009–2014 [1], podpisana w Brukseli w dniach 28 lipca i 19 sierpnia 2010 r., jest tymczasowo stosowana na mocy art. 3 akapit trzeci tej umowy od dnia 1 stycznia 2011 r.

---

[1] Dz.U. L 291 z 9.11.2010, s. 4.

DECYZJA RADY

z dnia 15 lutego 2011 r.

w sprawie zawarcia Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej strony

(2011/144/UE)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (iii) i (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 12 czerwca 2002 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji w celu zawarcia umów o partnerstwie gospodarczym z państwami AKP.

(2) Negocjacje w sprawie Umowy przejściowej o partnerstwie (zwanej dalej „umową przejściową o partnerstwie gospodarczym") zostały zakończone w dniu 23 listopada 2007 r. z Papuą-Nową Gwineą i Republiką Wysp Fidżi.

(3) Umowa przejściowa o partnerstwie nie została jeszcze zawarta. Po wejściu w życie Traktatu z Lizbony procedura stosowana w tym celu jest określona w art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

(4) Umowa przejściowa o partnerstwie gospodarczym powinna zostać zawarta w imieniu Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Europejskiej Umowę przejściową o partnerstwie pomiędzy Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Wspólnoty zawiadomienia, o którym mowa w art. 76 ust. 2 umowy przejściowej o partnerstwie gospodarczym.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Data wejścia w życie umowy zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 lutego 2011 r.

W imieniu Rady

MATOLCSY Gy.

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 221/2011

z dnia 4 marca 2011 r.

dotyczące zezwolenia na stosowanie 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez *Aspergillus oryzae* DSM 14223 jako dodatku paszowego dla łososiowatych (posiadacz zezwolenia DSM Nutritional Products Ltd, reprezentowany przez DSM Nutritional Products Sp. z o.o.)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt [1], w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewiduje się udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określa sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.

(2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu enzymatycznego 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez *Aspergillus oryzae* DSM 14223. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.

(3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez *Aspergillus oryzae* DSM 14223 jako dodatku paszowego dla łososiowatych, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne".

(4) Stosowanie preparatu zostało też tymczasowo dopuszczone u łososiowatych rozporządzeniem Komisji (WE) nr 521/2005 [2].

(5) Przedłożono nowe dane na poparcie wniosku o zezwolenie na stosowanie 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez *Aspergillus oryzae* DSM 14223 u łososiowatych. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd") stwierdził w opinii z dnia 10 listopada 2010 r. [3], że w proponowanych warunkach stosowania 6-fitaza (EC 3.1.3.26) wytwarzana przez *Aspergillus oryzae* DSM 14223 nie ma negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko, a stosowanie tego preparatu może poprawić wykorzystanie fosforu. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu preparatu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne Unii Europejskiej ds. dodatków paszowych ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

(6) Ocena 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez *Aspergillus oryzae* DSM 14223 dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

(7) W celu zachowania jasności, w rozporządzeniu (WE) nr 521/2005 należy skreślić pozycję dotyczącą 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez *Aspergillus oryzae* DSM 14223.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne" i do grupy funkcjonalnej „substancje polepszające strawność", zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 521/2005 skreśla się art. 2 oraz załącznik II.

[1] Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.
[2] Dz.U. L 84 z 2.4.2005, s. 3.
[3] *The EFSA Journal* 2010; 8(12):1915.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 marca 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						Jednostki aktywności/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki zootechniczne. Grupa funkcjonalna: substancje polepszające strawność									
4a1641(i)	DSM Nutritional Products Ltd, reprezentowany przez DSM Nutritional Products Sp. z o.o.	6-fitaza (EC 3.1.3.26)	*Skład dodatku* Preparat 6-fitazy wytwarzanej przez *Aspergillus oryzae* DSM 14223 o minimalnej aktywności: postać płynna: 20 000 FYT (1)/g *Charakterystyka substancji czynnej* 6-fitaza wytwarzana przez *Aspergillus oryzae* DSM 14223 *Metoda analityczna* (2) Metoda kolorymetryczna opierająca się na reakcji wanadomolibdenianu z nieorganicznym fosforanem wytwarzanym przez działanie 6-fitazy wytwarzanej przez *Aspergillus oryzae* DSM 14223 na substrat zawierający fitynian (fitynian sodu) przy pH 5,5 i w temperaturze 37 °C, z oznaczaniem ilościowym przez porównanie z krzywą standardową dla fosforanu nieorganicznego.	Łososiowate	—	750 FYT	—	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, długość okresu przechowywania oraz stabilność granulowania. 2. Do stosowania w paszy zawierającej więcej niż 0,23 % fosforu związanego fityną. 3. Dla bezpieczeństwa: podczas kontaktu z produktem należy chronić drogi oddechowe oraz używać okularów i rękawic ochronnych.	25 marca 2021 r.

(1) Jedna jednostka FYT odpowiada ilości enzymu uwalniającej 1 µmol nieorganicznego fosforanu z fitynianu sodu na minutę, przy stężeniu fitynianu wynoszącym 5,0 mM, pH 5,5 oraz w temperaturze 37 °C, w okresie inkubacji wynoszącym 30 minut.

(2) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej ds. dodatków paszowych: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 222/2011

z dnia 3 marca 2011 r.

ustanawiające nadzwyczajne środki w odniesieniu do udostępniania pozakwotowego cukru i izoglukozy na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty za przekroczenie kwoty krajowej w roku gospodarczym 2010/2011

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku") ([1]), w szczególności jego art. 64 ust. 2 i art. 187, w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Ceny cukru na rynku światowym utrzymują się na stałym wysokim poziomie od początku roku gospodarczego 2010/2011. Prognozy dotyczące cen na rynku światowym, opierające się na rynku kontraktów terminowych w Nowym Jorku wskazują ponadto dla miesięcy marca, maja i lipca 2011 r. stały wysoki poziom cen cukru na rynku światowym.

(2) Całkowita negatywna różnica między ilością dostępną a ilością wykorzystywaną cukru i izoglukozy w ciągu dwóch ostatnich lat gospodarczych, szacowana na 10 00 000 ton, mogłaby skutkować najniższym poziomem końcowych zapasów w UE od czasu wdrożenia reformy sektora cukru z 2006 r. Wszelkie dalsze niedobory przywozu grożą poważnym zakłóceniem podaży na rynku cukru w UE oraz dalszym pogorszeniem sytuacji w przypadku braku podjęcia środków w odniesieniu do sektora.

(3) Nie przewiduje się wzrostu wywozu z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) oraz krajów najsłabiej rozwiniętych (LDC) do Unii Europejskiej w krótkiej perspektywie czasowej.

(4) Z drugiej strony, z powodu dobrych zbiorów w niektórych częściach Unii produkcja cukru przekroczyła kwotę określoną w art. 56 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Część tego cukru powinna zostać udostępniona na rynku cukru w Unii w celu częściowego zaspokojenia popytu oraz uniknięcia nadmiernego wzrostu cen. Dostępną ilość cukru w ilości przekraczającej kwotę szacuje się na 0,5 mln ton. Szacunki te uwzględniają zobowiązania umowne producentów cukru w odniesieniu do niektórych zastosowań przemysłowych przewidzianych w art. 62 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz ilości, dla których już wydano pozwolenia na wywóz.

(5) Artykuł 64 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 upoważnia Komisję do ustalania wysokości opłaty z tytułu nadwyżek pozakwotowego cukru i izoglukozy na dostatecznie wysokim poziomie, tak aby uniknąć gromadzenia nadwyżkowych ilości. W art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 967/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do pozakwotowej produkcji cukru ([2]) wspomnianą opłatę ustalono na 500 EUR za tonę.

(6) Z powodu niezwykle niskiej podaży cukru na rynku wewnętrznym w roku gospodarczym 2010/2011 Komisja może w drodze wyjątku ustalić opłatę za przekroczenie kwoty krajowej w wysokości zero dla ograniczonej ilości pozakwotowej produkcji cukru bez ryzyka gromadzenia jego ilości.

(7) Ponieważ rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustala kwoty zarówno dla cukru, jak i dla izoglukozy, podobny środek powinien mieć zastosowanie do odpowiedniej ilości pozakwotowej produkcji izoglukozy, ponieważ produkt ten jest w pewnym stopniu komercyjnym zamiennikiem cukru. W celu zachowania równowagi pomiędzy tymi dwoma substancjami słodzącymi należy ustalić odpowiednią ilość pozakwotowej izoglukozy, która będzie udostępniona na rynku wewnętrznym, na podstawie stosunku kwot dla każdego z tych dwóch produktów określonych w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

(8) Producenci cukru i izoglukozy powinni zwrócić się do właściwych organów państw członkowskich o wydanie świadectw zezwalających im na sprzedaż pewnych ilości pozakwotowej produkcji na rynku Unii.

(9) Ustalenie górnych granic dla ilości, o które każdy producent może się ubiegać w jednym okresie składania wniosków, i ograniczenie wydawania świadectw wyłącznie do produktów wyprodukowanych przez wnioskodawcę powinno zapobiec działaniom spekulacyjnym w ramach systemu ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu.

(10) Składanie wniosków powinno być możliwe tylko do końca czerwca i powinny one być ważne przez krótki okres czasu, aby zachęcić do szybkiego udostępnienia tych ilości na rynku Unii.

([1]) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

([2]) Dz.U. L 176 z 30.6.2006, s. 22.

(11) Przy składaniu wniosków producenci cukru powinni zobowiązać się do zapłaty ceny minimalnej buraków cukrowych za buraki potrzebne do wyprodukowania ilości cukru, w odniesieniu do której składają oni wniosek.

(12) Właściwe organy państw członkowskich powinny powiadomić Komisję o otrzymanych wnioskach.

(13) Komisja powinna zapewnić wydawanie świadectw wyłącznie w ramach limitów ilościowych ustalonych w niniejszym rozporządzeniu. Dlatego też, w razie potrzeby, Komisja powinna ustalić współczynnik przydziału mający zastosowanie do otrzymanych wniosków.

(14) Państwa członkowskie powinny niezwłocznie powiadomić wnioskodawców, czy ilości, w odniesieniu do których składali wnioski, zostały w całości lub w części przyznane.

(15) Biorąc pod uwagę, iż udostępnienie na rynku Unii ilości przekraczających wydane świadectwa podlega opłacie za przekroczenie kwoty krajowej ustalonej w art. 64 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, należy zagwarantować, aby każdy wnioskodawca, który nie spełnił swojego zobowiązania do udostępnienia na rynku Unii ilości, w odniesieniu do której otrzymał świadectwo, zapłacił również kwotę 500 EUR za tonę, w celu zachowania spójności oraz w celu zapobieżenia nadużyciom w odniesieniu do wyjątkowego udostępnienia pozakwotowego cukru i izoglukozy na rynku Unii w roku gospodarczym 2010/2011.

(16) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Tymczasowe obniżenie opłaty za przekroczenie kwoty krajowej

W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 967/2006 opłatę za przekroczenie kwoty krajowej ustala się na 0 EUR za tonę dla maksymalnej ilości 500 000 ton cukru w ekwiwalencie cukru białego i 26 000 ton izoglukozy w suchej masie, wyprodukowanych w ilościach przekraczających kwotę określoną w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i udostępnionych na rynku Unii Europejskiej w roku gospodarczym 2010/2011.

Artykuł 2

Wnioski o wydanie świadectw

1. W celu skorzystania z warunków określonych w art. 1 producenci cukru i izoglukozy powinni wystąpić o wydanie świadectw.

2. Wnioskodawcami mogą być wyłącznie przedsiębiorstwa produkujące cukier buraczany i trzcinowy lub izoglukozę, które zostały zatwierdzone zgodnie z art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i którym przydzielono kwoty produkcyjne na rok gospodarczy 2010/2011 zgodnie z art. 56 wspomnianego rozporządzenia.

3. Każdy wnioskodawca może złożyć tygodniowo jeden wniosek odnośnie do każdego produktu.

4. Wnioski o wydanie świadectw przedsiębiorstwa przesyłają faksem lub pocztą elektroniczną do właściwego organu w państwie członkowskim, w którym zostały zatwierdzone. Właściwe organy państw członkowskich mogą wymagać, aby wnioski składane drogą elektroniczną były opatrzone zaawansowanym podpisem elektronicznym w rozumieniu dyrektywy 1999/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]).

5. Aby być uznane za dopuszczalne, wnioski muszą spełnić następujące warunki:

a) powinny one zawierać następujące informacje:

   (i) nazwę/nazwisko, adres wnioskodawcy oraz numer VAT; oraz

   (ii) wnioskowane ilości wyrażone w tonach ekwiwalentu cukru białego i tonach izoglukozy w suchej masie;

b) ilości cukru, w odniesieniu do których złożono wniosek, nie mogą przekraczać ilości pozakwotowej produkcji cukru, którą wnioskodawca zadeklarował jako składowaną w swoim ostatnim powiadomieniu dokonanym zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 952/2006 ([2]). Ilość ta zostanie obniżona o ilości objęte niewykorzystanymi świadectwami i pozwoleniami na wywóz, które już zostały wydane wnioskodawcy na podstawie niniejszego rozporządzenia lub na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 397/2010 ([3]). Ilość izoglukozy, w odniesieniu do której złożono wniosek, nie powinna przekroczyć 10 % kwoty izoglukozy przyznanej wnioskodawcy;

c) jeżeli wniosek dotyczy cukru, wnioskodawca powinien zobowiązać się do zapłaty ceny minimalnej buraków cukrowych określonej w art. 49 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w odniesieniu do ilości cukru objętego świadectwami wydanymi zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia;

d) wniosek musi być sporządzony w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym został on złożony.

6. Wniosek nie może zostać wycofany lub zmieniony po jego złożeniu, nawet wtedy, gdy wnioskowana ilość zostanie przyznana jedynie częściowo.

([1]) Dz.U. L 13 z 19.1.2000, s. 12.
([2]) Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 39.
([3]) Dz.U. L 115 z 8.5.2010, s. 26.

Artykuł 3

Składanie wniosków

Wnioski o wydanie świadectw składa się w każdym tygodniu, od poniedziałku do piątku do godz. 13.00 (czasu obowiązującego w Brukseli), począwszy od pierwszego poniedziałku po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia do dnia 24 czerwca 2011 r.

Artykuł 4

Przekazywanie wniosków przez państwa członkowskie

1. W oparciu o warunki ustanowione w art. 2 właściwe organy państw członkowskich podejmują decyzje w sprawie dopuszczalności wniosków. Jeśli właściwe organy zdecydują, że wniosek nie jest dopuszczalny, niezwłocznie informują o tym wnioskodawcę.

2. Właściwy organ powiadamia Komisję najpóźniej w poniedziałek, faksem lub pocztą elektroniczną, o dopuszczalnych wnioskach, które zostały złożone w poprzednim tygodniu. Państwa członkowskie, które nie otrzymały żadnych wniosków, ale posiadają kwotę cukru lub izoglukozy przyznaną im w roku gospodarczym 2010/2011, przesyłają również Komisji w tym samym terminie powiadomienia ze wzmianką „0".

3. Formę i treść powiadomień określa się na podstawie wzorów udostępnionych państwom członkowskim przez Komisję.

Artykuł 5

Przekroczenie limitów

Jeżeli informacje przekazane przez właściwe organy państw członkowskich zgodnie z art. 4 ust. 2 wskazują, że wnioskowane ilości przekraczają limity określone w art. 1, Komisja:

a) ustala współczynnik przydziału mający zastosowanie do ilości objętych każdym zgłoszonym wnioskiem o przyznanie świadectwa;

b) odrzuca wnioski, które jeszcze nie zostały zgłoszone;

c) zamyka okres składania wniosków.

Artykuł 6

Wydawanie świadectw

1. Bez uszczerbku dla art. 5, w każdym tygodniu od poniedziałku najpóźniej do piątku, właściwe organy państw członkowskich wydają świadectwa na podstawie wniosków zgłoszonych Komisji zgodnie z art. 4 ust. 2 w poprzednim tygodniu.

Wzór świadectwa określony jest w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

2. W każdy poniedziałek państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach cukru i/lub izoglukozy, dla których wydały świadectwa w poprzednim tygodniu.

Artykuł 7

Ważność świadectw

Świadectwa są ważne do końca miesiąca następującego po miesiącu ich wydania.

Artykuł 8

Zbywalność świadectw

Ani prawa, ani obowiązki wynikające ze świadectw nie mogą być przenoszone.

Artykuł 9

Monitorowanie

1. Wnioskodawcy dodają do swoich miesięcznych powiadomień przewidzianych w art. 21 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 952/2006 ilości, na które otrzymali świadectwa zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia.

2. Przed końcem drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym świadectwo zostało wydane, każdy wnioskodawca przedstawia właściwym organom państwa członkowskiego dowód, że wszystkie ilości objęte posiadanym przez niego świadectwem zostały udostępnione na rynku Unii. Ilości objęte świadectwem, które nie zostały udostępnione na rynku Unii z przyczyn innych niż siła wyższa, podlegają opłacie w wysokości 500 EUR za tonę. Państwa członkowskie informują Komisję o ilościach udostępnionych na rynku Unii.

3. Państwa członkowskie obliczają i powiadamiają Komisję o różnicy między całkowitą ilością cukru i izoglukozy wyprodukowaną przez każdego producenta w ilości przekraczającej kwotę oraz o ilościach, które zostały wyeliminowane przez producentów zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 967/2006. Jeśli pozostałe ilości pozakwotowego cukru lub izoglukozy posiadane przez danego producenta są mniejsze niż ilości, w odniesieniu do których producent złożył wniosek zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, dany producent musi zapłacić kwotę w wysokości 500 EUR za tonę tej różnicy.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie traci moc z dniem 30 czerwca 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 marca 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wzór świadectwa, o którym mowa w art. 6 ust. 1

ŚWIADECTWO

upoważniające, w odniesieniu do roku gospodarczego 2010/2011, do obniżenia opłaty przewidzianej w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 967/2006

Państwo członkowskie:	
Posiadacz kwoty:	
Produkt:	
Wnioskowane ilości:	
Ilości objęte wydanym świadectwem:	

Na rok gospodarczy 2010/2011, opłata, o której mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 967/2006, nie ma zastosowania do ilości objętych niniejszym świadectwem, z zastrzeżeniem zgodności z zasadami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 222/2011, w szczególności w jego art. 2 ust. 4 lit. c).

Podpis właściwego organu państwa członkowskiego Data wystawienia

Niniejsze świadectwo jest ważne do końca miesiąca następującego po miesiącu jego wydania.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 223/2011

z dnia 4 marca 2011 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku") [1],

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw [2], w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 marca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 marca 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

---

[1] Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.
[2] Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich [1]	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	IL	122,2
	MA	49,6
	TN	92,7
	TR	97,6
	ZZ	90,5
0707 00 05	TR	163,5
	ZZ	163,5
0709 90 70	MA	33,5
	TR	132,7
	ZZ	83,1
0805 10 20	EG	55,5
	IL	67,8
	MA	56,2
	TN	51,2
	TR	66,0
	ZA	37,9
	ZZ	55,8
0805 50 10	EG	36,5
	MA	45,9
	TR	55,6
	ZZ	46,0
0808 10 80	CA	126,3
	CL	90,0
	CN	104,6
	MK	54,8
	US	102,6
	ZZ	95,7
0808 20 50	AR	87,4
	CL	85,9
	CN	57,6
	US	96,8
	ZA	111,2
	ZZ	87,8

[1] Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ" odpowiada „innym pochodzeniom".

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2011/27/UE

z dnia 4 marca 2011 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej oryzalinu jako substancji czynnej i zmieniająca decyzję Komisji 2008/934/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ([1]), w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 451/2000 ([2]) i (WE) nr 1490/2002 ([3]) określają szczegółowe zasady realizacji trzeciego etapu programu prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, oraz wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje oryzalin.

(2) Zgodnie z art. 11e rozporządzenia (WE) nr 1490/2002 powiadamiający wycofał swoje poparcie dla włączenia tej substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania projektu sprawozdania z oceny. W rezultacie przyjęto decyzję Komisji 2008/934/WE z dnia 5 grudnia 2008 r. dotyczącą niewłączenia niektórych substancji czynnych do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające te substancje ([4]), stanowiącą o niewłączeniu oryzalinu.

(3) Na podstawie art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG pierwotny powiadamiający (zwany dalej „wnioskodawcą") złożył nowy wniosek, w którym ubiega się o zastosowanie przyspieszonej procedury przewidzianej w art. 14–19 rozporządzenia Komisji (WE) nr 33/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do zwykłej i przyspieszonej procedury oceny substancji czynnych objętych programem prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, ale niewłączonych do załącznika I do tej dyrektywy ([5]).

(4) Wniosek przedłożono Francji, państwu członkowskiemu, które zostało wyznaczone do pełnienia roli sprawozdawcy na mocy rozporządzenia (WE) nr 1490/2002. Termin dotyczący procedury przyspieszonej został dotrzymany. Specyfikacja substancji czynnej i jej przewidywane zastosowania są takie same jak w przedmiocie decyzji 2008/934/WE. Wniosek ten spełnia również pozostałe wymogi merytoryczne i proceduralne określone w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 33/2008.

(5) Francja oceniła dodatkowe dane przekazane przez wnioskodawcę i sporządziła dodatkowe sprawozdanie, które przekazała Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (dalej zwanemu „Urzędem") oraz Komisji w dniu 17 sierpnia 2009 r. Urząd przedstawił dodatkowe sprawozdanie pozostałym państwom członkowskim i wnioskodawcy w celu umożliwienia im zgłoszenia uwag, a otrzymane uwagi przesłał Komisji. Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 33/2008 oraz na wniosek Komisji Urząd przedstawił Komisji swoje wnioski dotyczące oryzalinu w dniu 6 sierpnia 2010 r. ([6]). Projekt sprawozdania z oceny, sprawozdanie dodatkowe i wnioski Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 28 stycznia 2011 r. w formie sprawozdania z przeglądu dotyczącego oryzalinu, opracowanego przez Komisję.

([1]) Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.
([2]) Dz.U. L 55 z 29.2.2000, s. 25.
([3]) Dz.U. L 224 z 21.8.2002, s. 23.
([4]) Dz.U. L 333 z 11.12.2008, s. 11.
([5]) Dz.U. L 15 z 18.1.2008, s. 5.
([6]) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności; Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy dotyczącego substancji czynnej oryzalin. EFSA Journal 2010; 8(9):1707. [59 pp.]. doi:10.2903/j.efsa.2010.1707. Dostępny na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu.

(6) Jak wykazały różnorodne badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające oryzalin zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem włączyć oryzalin do załącznika I w celu zapewnienia we wszystkich państwach członkowskich możliwości udzielania zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję czynną zgodnie z przepisami wymienionej dyrektywy.

(7) Bez uszczerbku dla tego ustalenia należy uzyskać dalsze informacje na temat pewnych szczegółowych kwestii. Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 91/414/EWG stanowi, że włączenie substancji do załącznika I może być uzależnione od spełnienia określonych warunków. W związku z tym konieczne jest, aby specyfikacja materiału technicznego produkowanego na zasadach komercyjnych została potwierdzona odpowiednimi danymi analitycznymi, w tym informacjami o istotności danych zanieczyszczeń, które ze względów poufności określa się jako zanieczyszczenia 2, 6, 7, 9, 10, 11, 12. Odpowiedniość materiału testowego wykorzystanego w dokumentacjach dotyczących toksyczności należy potwierdzić w świetle specyfikacji materiału technicznego, a także należy zwrócić się o informacje potwierdzające ocenę ryzyka dla organizmów wodnych. O ile oryzalin zostanie sklasyfikowany w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady [1] ze zwrotem „podejrzewa się, że powoduje raka", państwa członkowskie, których to dotyczy, powinny zwrócić się o bardziej szczegółowe informacje potwierdzające istotność metabolitów OR13 [2] i OR15 [3] oraz o odnośną ocenę ryzyka dla wód podziemnych.

(8) Należy przewidzieć rozsądnie długi termin na włączenie substancji czynnej do załącznika I w celu umożliwienia państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowania się do spełnienia nowych wymogów wynikających z tego faktu.

(9) Nie naruszając określonych w dyrektywie 91/414/EWG zobowiązań wynikających z włączenia substancji czynnej do załącznika I, państwom członkowskim należy dać sześć miesięcy, licząc od daty włączenia, na dokonanie przeglądu istniejących zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających oryzalin w celu spełnienia wymogów ustanowionych w dyrektywie 91/414/EWG, w szczególności jej art. 13, oraz stosownych warunków określonych w załączniku I. Państwa członkowskie powinny odpowiednio zmienić, zastąpić lub cofnąć dotychczasowe zezwolenia zgodnie z przepisami dyrektywy 91/414/EWG. W drodze odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania zgodnie z jednolitymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 91/414/EWG.

(10) Doświadczenie zdobyte przy okazji wcześniejszych przypadków włączania substancji czynnych, ocenionych w ramach rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin [4], do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG pokazuje, że mogą pojawić się trudności z interpretacją spoczywających na posiadaczach dotychczasowych zezwoleń obowiązków w zakresie dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wymienionej dyrektywy. Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z tymi, które nakłada się w przyjętych dotąd dyrektywach zmieniających załącznik I.

(11) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.

(12) Decyzja 2008/934/WE przewiduje niewłączenie oryzalinu i cofnięcie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję do dnia 31 grudnia 2011 r. Konieczne jest zatem skreślenie wiersza dotyczącego oryzalinu w załączniku do tej decyzji.

(13) Należy w związku z tym odpowiednio zmienić decyzję 2008/934/WE.

(14) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

W załączniku do decyzji 2008/934/WE skreśla się wiersz dotyczący oryzalinu.

[1] Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.
[2] 2-etylo-7-nitro-1-propylo-1H-benzymidazolo-5-sulfonamid.
[3] 2-etylo-7-nitro-1H-benzymidazolo-5-sulfonamid.
[4] Dz.U. L 366 z 15.12.1992, s. 10.

Artykuł 3

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 30 listopada 2011 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 grudnia 2011 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

Artykuł 4

1. Zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG państwa członkowskie w miarę potrzeby odpowiednio zmieniają lub wycofują istniejące zezwolenia dla środków ochrony roślin zawierających oryzalin jako substancję czynną w terminie do dnia 30 listopada 2011 r.

Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności weryfikują, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do wspomnianej dyrektywy odnośnie do oryzalinu, z wyjątkiem warunków wskazanych w części B pozycji odnoszącej się do tej substancji czynnej, oraz czy posiadacz zezwolenia zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 tej dyrektywy posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do wspomnianej dyrektywy lub dostęp do takiej dokumentacji.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego oryzalin jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych wyszczególnionych w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG najpóźniej do dnia 31 maja 2011 r. zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w załączniku VI do dyrektywy 91/414/EWG, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do wymienionej dyrektywy i z uwzględnieniem części B pozycji dotyczącej oryzalinu w załączniku I do tej dyrektywy. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określą, czy środek spełnia warunki ustanowione w art. 4 ust. 1 lit. b), c), d) i e) dyrektywy 91/414/EWG.

Po dokonaniu tych ustaleń państwa członkowskie:

a) w przypadku środka zawierającego oryzalin jako jedyną substancję czynną, w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie najpóźniej do dnia 31 maja 2015 r.; lub

b) w przypadku środka zawierającego oryzalin jako jedną z kilku substancji czynnych, w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie do dnia 31 maja 2015 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub wycofania we właściwej dyrektywie lub dyrektywach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, w zależności od tego, która z tych dwóch dat jest późniejsza.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2011 r.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 marca 2011 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG na końcu tabeli dodaje się pozycję w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczegółowe
„334	Oryzalin Nr CAS: *19044-88-3* Nr CIPAC: 537	*3,5-dinitro-N4,N4-dipropylosulfaniloamid*	≥ 960 g/kg N-nitrozodipropyloamina: ≤ 0,1 mg/kg Toluen: ≤ 4 g/kg	1 czerwca 2011 r.	31 maja 2021 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka chwastobójczego. CZĘŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego oryzalinu, w szczególności dodatki I i II do tego sprawozdania, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 28 stycznia 2011 r. W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na: 1) bezpieczeństwo operatorów sprzętu i zapewnić umieszczenie w warunkach użytkowania zaleceń dotyczących stosowania odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej; 2) ochronę organizmów wodnych i roślin niebędących przedmiotem zwalczania; 3) ochronę wód podziemnych w przypadkach, w których substancja czynna jest stosowana w regionach o niestabilnych warunkach glebowych i klimatycznych; 4) ryzyko dla ptaków i ssaków roślinożernych; 5) ryzyko dla pszczół w okresie kwitnienia. Warunki zezwolenia powinny, w stosownych przypadkach, uwzględniać środki ograniczające ryzyko. Państwa członkowskie, których to dotyczy, prowadzą w stosownych przypadkach programy monitorowania w celu weryfikacji potencjalnego zanieczyszczenia wód podziemnych metabolitami OR13 (2-etylo-7-nitro-1-propylo-1H-benzymidazolo-5-sulfonamid) i OR15 (2-etylo-7-nitro-1H-benzymidazolo-5-sulfonamid) w strefach wrażliwych. Państwa członkowskie, których to dotyczy, zwracają się o przedstawienie informacji potwierdzających w odniesieniu do następujących kwestii:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczegółowe
						1) specyfikacji materiału technicznego produkowanego na zasadach komercyjnych – w postaci odpowiednich danych analitycznych, w tym informacji o istotności zanieczyszczeń, które ze względów poufności określa się jako zanieczyszczenia 2, 6, 7, 9, 10, 11, 12; 2) odpowiedniości materiału testowego wykorzystanego w dokumentacjach dotyczących toksyczności w świetle specyfikacji materiału technicznego; 3) oceny ryzyka dla organizmów wodnych; 4) istotności metabolitów OR13 i OR15 oraz odnośnej oceny ryzyka dla wód podziemnych, o ile oryzalin zostanie sklasyfikowany w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1) ze zwrotem »podejrzewa się, że powoduje raka«. Państwa członkowskie dopilnowują, aby wnioskodawca przedłożył Komisji informacje określone w pkt 1 i 2 do dnia 1 grudnia 2011 r. oraz informacje określone w pkt 3 do dnia 31 maja 2013 r. Informacje określone w pkt 4 należy przedłożyć w ciągu sześciu miesięcy od powiadomienia o decyzji dotyczącej klasyfikacji oryzalinu.”

(*) Dalsze dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu kontrolnym.

DYREKTYWA KOMISJI 2011/28/UE

z dnia 4 marca 2011 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej kwasu indolilo-3-masłowego jako substancji czynnej i zmieniająca decyzję Komisji 2008/941/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin [1], w szczególności jej art. 6 ust. 1

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 1112/2002 [2] i (WE) nr 2229/2004 [3] określają szczegółowe zasady realizacji czwartego etapu programu prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, oraz wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje kwas indolilo-3-masłowy.

(2) Zgodnie z art. 24e rozporządzenia (WE) nr 2229/2004 powiadamiający wycofał swoje poparcie dla włączenia tej substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania projektu sprawozdania z oceny. W rezultacie przyjęto decyzję Komisji 2008/941/WE z dnia 8 grudnia 2008 r. dotyczącą niewłączenia określonych substancji czynnych do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające te substancje [4], stanowiącą o niewłączeniu kwasu indolilo-3-masłowego.

(3) Na podstawie art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG pierwotny powiadamiający (zwany dalej „wnioskodawcą") złożył nowy wniosek, w którym ubiega się o zastosowanie przyspieszonej procedury przewidzianej w art. 14–19 rozporządzenia Komisji (WE) nr 33/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do zwykłej i przyspieszonej procedury oceny substancji czynnych objętych programem prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, ale niewłączonych do załącznika I do tej dyrektywy [5].

(4) Wniosek przedłożono Francji, państwu członkowskiemu, które zostało wyznaczone do pełnienia roli sprawozdawcy na mocy rozporządzenia (WE) nr 2229/2004. Termin dotyczący procedury przyspieszonej został dotrzymany. Specyfikacja substancji czynnej i jej przewidywane zastosowania są takie same jak w przedmiocie decyzji 2008/941/WE. Wniosek ten spełnia również pozostałe wymogi merytoryczne i proceduralne określone w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 33/2008.

(5) Francja oceniła dodatkowe dane przekazane przez wnioskodawcę i sporządziła dodatkowe sprawozdanie, które przekazała Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (dalej zwanemu „Urzędem") oraz Komisji w dniu 26 stycznia 2010 r. Urząd przedstawił dodatkowe sprawozdanie pozostałym państwom członkowskim i wnioskodawcy w celu umożliwienia im zgłoszenia uwag, a otrzymane uwagi przesłał Komisji. Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 33/2008 oraz na wniosek Komisji Urząd przedstawił Komisji swoje wnioski dotyczące kwasu indolilo-3-masłowego w dniu 3 września 2010 r. [6]. Projekt sprawozdania z oceny, sprawozdanie dodatkowe i wnioski Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 28 stycznia 2011 r. w formie sprawozdania z przeglądu dotyczącego kwasu indolilo-3-masłowego, opracowanego przez Komisję.

(6) Jak wykazały różnorodne badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające kwas indolilo-3-masłowy zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem włączyć kwas indolilo-3-masłowy do załącznika I w celu zapewnienia we wszystkich państwach członkowskich możliwości udzielania zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję czynną zgodnie z przepisami wymienionej dyrektywy.

[1] Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.
[2] Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 14.
[3] Dz.U. L 379 z 24.12.2004, s. 13.
[4] Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 91.
[5] Dz.U. L 15 z 18.1.2008, s. 5.
[6] Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności; Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy dotyczącego substancji czynnej kwas indolilo-3-masłowy. EFSA Journal 2010;8(9):1720. [42 pp.] doi:10.2903/j.efsa.2010.1720. Dostępny na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm

(7) Bez uszczerbku dla tego ustalenia należy uzyskać dalsze informacje na temat pewnych szczegółowych kwestii. Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 91/414/EWG stanowi, że włączenie substancji do załącznika I może być uzależnione od spełnienia określonych warunków. W związku z tym należy wymagać od wnioskodawcy przedstawienia dalszych informacji potwierdzających: brak potencjału klastogennego kwasu indolilo-3-masłowego, prężność par kwasu indolilo-3-masłowego (oraz, w związku z tym, badanie toksyczności inhalacyjnej), a także naturalne stężenie tła kwasu indolilo-3-masłowego w glebie.

(8) Należy przewidzieć rozsądnie długi termin na włączenie substancji czynnej do załącznika I w celu umożliwienia państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowania się do spełnienia nowych wymogów wynikających z tego faktu.

(9) Nie naruszając określonych w dyrektywie 91/414/EWG zobowiązań wynikających z włączenia substancji czynnej do załącznika I, państwom członkowskim należy dać sześć miesięcy, licząc od daty włączenia, na dokonanie przeglądu istniejących zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających kwas indolilo-3-masłowy w celu spełnienia wymogów ustanowionych w dyrektywie 91/414/EWG, w szczególności jej art. 13, oraz stosownych warunków określonych w załączniku I. Państwa członkowskie powinny odpowiednio zmienić, zastąpić lub cofnąć dotychczasowe zezwolenia zgodnie z przepisami dyrektywy 91/414/EWG. W drodze odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania zgodnie z jednolitymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 91/414/EWG.

(10) Doświadczenie zdobyte przy okazji wcześniejszych przypadków włączania substancji czynnych, ocenionych w ramach rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin [1], do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG pokazuje, że mogą pojawić się trudności z interpretacją spoczywających na posiadaczach dotychczasowych zezwoleń obowiązków w zakresie dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wymienionej dyrektywy. Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z tymi, które nakłada się w przyjętych dotąd dyrektywach zmieniających załącznik I.

(11) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.

(12) Decyzja 2008/941/WE przewiduje niewłączenie kwasu indolilo-3-masłowego i cofnięcie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję do dnia 31 grudnia 2011 r. Konieczne jest zatem skreślenie wiersza dotyczącego kwasu indolilo-3-masłowego w załączniku do tej decyzji.

(13) Należy w związku z tym odpowiednio zmienić decyzję 2008/941/WE.

(14) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

W załączniku do decyzji 2008/941/WE skreśla się wiersz dotyczący kwasu indolilo-3-masłowego.

Artykuł 3

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 30 listopada 2011 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 grudnia 2011 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

Artykuł 4

1. Zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG państwa członkowskie w miarę potrzeby odpowiednio zmieniają lub wycofują istniejące zezwolenia dla środków ochrony roślin zawierających kwas indolilo-3-masłowy jako substancję czynną w terminie do dnia 30 listopada 2011 r.

Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności weryfikują, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do wspomnianej dyrektywy odnośnie do kwasu indolilo-3-masłowego, z wyjątkiem warunków wskazanych w części B pozycji odnoszącej się do tej substancji czynnej, oraz czy posiadacz zezwolenia zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 tej dyrektywy posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do wspomnianej dyrektywy lub dostęp do takiej dokumentacji.

[1] Dz.U. L 366 z 15.12.1992, s. 10.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego kwas indolilo-3-masłowy jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych wyszczególnionych w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG najpóźniej do dnia 31 maja 2011 r. zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w załączniku VI do dyrektywy 91/414/EWG, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do wymienionej dyrektywy i z uwzględnieniem części B pozycji dotyczącej kwasu indolilo-3-masłowego w załączniku I do tej dyrektywy. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określą, czy środek spełnia warunki ustanowione w art. 4 ust. 1 lit. b), c), d) i e) dyrektywy 91/414/EWG.

Po dokonaniu tych ustaleń państwa członkowskie:

a) w przypadku środka zawierającego kwas indolilo-3-masłowy jako jedyną substancję czynną, w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie najpóźniej do dnia 31 maja 2015 r.; lub

b) w przypadku środka zawierającego kwas indolilo-3-masłowy jako jedną z kilku substancji czynnych, w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie do dnia 31 maja 2015 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub wycofania we właściwej dyrektywie lub dyrektywach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, w zależności od tego, która z tych dwóch dat jest późniejsza.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2011 r.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 marca 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG na końcu tabeli dodaje się pozycję w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczegółowe
„333	Kwas indolilo-3-masłowy Nr CAS: 133-32-4 Nr CIPAC: 830	*Kwas 4-(1H-indol-3-ilo)masłowy*	≥ 994 g/kg	1 czerwca 2011 r.	31 maja 2021 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze regulatora wzrostu roślin ozdobnych. CZĘŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego kwasu indolilo-3-masłowego, w szczególności dodatki I i II do tego sprawozdania, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 28 stycznia 2011 r. W tej całościowej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na bezpieczeństwo operatorów sprzętu i pracowników. Warunki dopuszczenia stosowania muszą obejmować obowiązek używania odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej oraz stosowania środków zmniejszających ryzyko w celu ograniczenia narażenia. Państwa członkowskie, których to dotyczy, zwracają się o przedstawienie dalszych informacji potwierdzających: a) brak potencjału klastogennego kwasu indolilo-3-masłowego; b) prężność par kwasu indolilo-3-masłowego oraz, w związku z tym, badanie toksyczności inhalacyjnej; c) naturalne stężenie tła kwasu indolilo-3-masłowego w glebie. Państwa członkowskie, których to dotyczy, dopilnowują, aby wnioskodawca przedstawił Komisji wymienione informacje potwierdzające do dnia 31 maja 2013 r.”

(*) Dalsze dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu kontrolnym.

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2011 KOMITETU AMBASADORÓW AKP-UE

z dnia 17 lutego 2011 r.

dotycząca statusu Gwinei Równikowej w odniesieniu do zmienionej umowy o partnerstwie AKP-UE

(2011/145/UE)

KOMITET AMBASADORÓW AKP-UE,

uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. ([1]), zmienioną po raz pierwszy w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2005 r. ([2]) (zwaną dalej „umową o partnerstwie AKP-UE"), a po raz drugi w Wagadugu dnia 22 czerwca 2010 r. ([3]) (zwaną dalej „zmienioną umową o partnerstwie AKP-UE"), w szczególności jej art. 15 ust. 3 i 4,

uwzględniając decyzję nr 1/2005 Rady Ministrów AKP-WE z dnia 8 marca 2005 r. dotyczącą przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady Ministrów AKP-WE ([4]), w szczególności jej art. 8 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Umowa o partnerstwie AKP-UE weszła w życie z dniem 1 lipca 2008 r. zgodnie z jej art. 93 ust. 3. Zmieniona umowa o partnerstwie AKP-UE jest tymczasowo stosowana od dnia 31 października 2010 r.

(2) Gwinea Równikowa, która podpisała umowę o partnerstwie AKP-UE w dniu 25 czerwca 2005 r., złożyła dokument ratyfikacyjny z zastrzeżeniem, a dokument ten został odrzucony przez Unię i jej państwa członkowskie pismem z dnia 19 grudnia 2008 r. W związku z tym, zgodnie z art. 93 ust. 4 zmienionej umowy o partnerstwie AKP-UE, ratyfikacja nie jest ważna.

(3) Artykuł 94 zmienionej umowy o partnerstwie AKP-UE stanowi, że wszelkie wnioski o przystąpienie państwa są przedkładane Radzie Ministrów i przez nią zatwierdzane.

(4) W maju 2010 r. Gwinea Równikowa przedstawiła wniosek o przystąpienie zgodnie z art. 94 umowy o partnerstwie AKP-UE oraz wniosek o przyznanie statusu obserwatora, który pozwoliłby jej na udział we wspólnych instytucjach ustanowionych na mocy umowy o partnerstwie AKP-UE w oczekiwaniu na zakończenie procedur związanych z przystąpieniem.

(5) Status obserwatora obowiązywałby do dnia 30 kwietnia 2011 r. Gwinea Równikowa powinna złożyć akt przystąpienia u depozytariuszy zmienionej umowy o partnerstwie AKP-UE, a mianowicie w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej i w Sekretariacie Państw AKP, nie później niż tego dnia.

(6) Zgodnie z art. 15 ust. 4 umowy o partnerstwie AKP-UE Rada Ministrów wyraziła zgodę w Wagadugu w dniu 21 czerwca 2010 r. na upoważnienie Komitetu Ambasadorów do podjęcia decyzji w jej imieniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zatwierdzenie wniosku o przystąpienie i o przyznanie statusu obserwatora

Niniejszym zatwierdza się wniosek Gwinei Równikowej o przystąpienie do Umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisanej w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r., zmienionej po raz pierwszy w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2005 r., a po raz drugi w Wagadugu dnia 22 czerwca 2010 r. (zwanej dalej „zmienioną umową o partnerstwie AKP-UE").

Gwinea Równikowa otrzymuje status obserwatora do dnia 30 kwietnia 2011 r. w ramach zmienionej umowy o partnerstwie AKP-UE.

([1]) Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.
([2]) Umowa zmieniająca Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. (Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 27).
([3]) Umowa zmieniająca po raz drugi Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r., zmienioną po raz pierwszy w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2005 r. (Dz.U. L 287 z 4.11.2010, s. 3).
([4]) Dz.U. L 95 z 14.4.2005, s. 44.

Gwinea Równikowa złoży akt przystąpienia u depozytariuszy zmienionej umowy o partnerstwie AKP-UE, a mianowicie w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej i w Sekretariacie Państw AKP, nie później niż tego dnia.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej przyjęciu.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lutego 2011 r.

W imieniu Rady Ministrów AKP-UE
przez Komitet Ambasadorów AKP-UE
GYÖRKÖS P.
Przewodniczący

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji Komisji 2009/564/WE z dnia 9 lipca 2009 r. ustalającej ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego usługom kempingowym

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 196 z dnia 28 lipca 2009 r.)

Strona 55:

zamiast: „76. Zużyte tekstylia, meble i inne produkty (do 3 punktów)”,

powinno być: „76. Zużyte tekstylia, meble i inne produkty (do 2 punktów)”.

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratorzy informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Uni Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: http://europa.eu

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL